

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет романської філології і перекладу
Кафедра теорії та історії світової літератури

КУРСОВА РОБОТА

з зарубіжної літератури на тему:

**«ЖАНРОВІ ОСОБЛИВОСТІ ДИКТАТОРСЬКОГО РОМАНУ В ТВОРІ
ГАБРІЕЛЯ ГАРСІА МАРКЕСА «ОСІНЬ ПАТРІАРХА»**

Студентки III курсу групи МЛі 01-20
Спеціальність 035 Філологія
спеціалізація
035.051 Романські мови та літератури (переклад включно),
перша – іспанська

Ступінь вищої освіти: бакалавр
Ямкова Евеліна Володимирівна

Науковий керівник:
к.ф.н., ст.викладач Романова С. В.

Національна шкала _____

Кількість балів _____ Оцінка ЄКТС _____

Члени комісії:

_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)
_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)
_____	_____
(підпис)	(прізвище та ініціали)

Київ 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. Жанрові особливості роману періоду Латиноамериканського буму.	5
1.1 Феномен Латиноамериканського буму у іспаномовному літературному процесі	5
1.2 Особливості розвитку жанру диктаторського роману	6
1.3 Магічний реалізм – невід’ємна ознака літератури Латиноамериканського буму	8
1.4 Висновки до розділу 1	11
РОЗДІЛ 2 Реалізація авторських наративних стратегій Маркеса у романі ...	12
2.1 Творчість Маркеса у контексті літератури Латиноамериканського буму	12
2.2 Специфіка реалізації жанрових особливостей у романі “Осінь патріарха” Маркеса.....	13
2.3 Функції магічного реалізму в творі “Осінь патріарха” Маркеса	15
2.4 Рецепція історичного контексту роману очима сучасного читача	18
2.5 Висновки до розділу 2	18
Resumen	20
ВИСНОВКИ	21
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	22

ВСТУП

Впродовж багатьох століть фантастичне та магічне привертало увагу людей та заворожувало їх. На основі цього було написано багато відомих творів світової літератури. Але, безперечно, латиноамериканські письменники зробили надзвичайний внесок в розвиток цієї теми в літературі, що з часом переросла в окремий літературний напрям - “магічний реалізм”.

В жанрі магічного реалізму була написана велика кількість творів, що здобули світове визнання. Наприклад, такі відомі автори як Жоржі Амаду (“Мертве море”, 1936, “Жубіаба”, 1935), Алехо Карпентьєр (“Царство від світу цього”, 1949) та Мігель Анхель Астуриас (“Масові люди”, 1949).

Але в цій роботі увагу буде сконцентровано на творі Габрієля Гарсія Маркеса “Осінь патріарха”, який не лише завдяки особливостям стилю магічного реалізму, але, більшою мірою, завдяки жанровій приналежності до диктаторського роману вважається актуальним в наш час.

Актуальність теми: актуальність даного дослідження полягає в тому що диктаторський роман дотепер не набув всебічного аналізу та деякі його аспекти потребують додаткового висвітлення. Актуальність дослідження диктаторського роману зумовлена сучасною історичною ситуацією глобальної війни між диктатурою і демократією.

Мета дослідження: дослідити жанрові особливості диктаторського рома Габрієля Грасія Маркема «Осінь патріарха». Розкрити персонажів та показати функції магічного реалізму у даному творі.

Об’єкт дослідження: об’єктом даного дослідження є роман Габрієля Гарсія Маркеса “Осінь патріарха”, а саме дослідження жанрових особливостей диктаторського роману.

Методи дослідження: впродовж дослідження даної теми були використані як практичні, або ж емпіричні, так і теоретичні методи дослідження теми. З

теоретичних методів доцільно виділити такі способи дослідження твору як аналіз, класифікація та пояснення, в той час як емпіричним методом можемо вважати опис.

Структура роботи: дана робота складається з вступу, двох основних частин, що мають підрозділи, висновку та списку використаних джерел. В першому розділі будуть розглянуті теоретичні частини теми (коротка інформація про автора, жанр та літературний напрям), в той час як в другій частині увагу буде зосереджено на практичній частині (прояв жанрових та стильових особливостей у творі).

РОЗДІЛ 1

Теоретична частина курсової роботи з літератури

1.1 Феномен Латиноамериканського буму у іспаномовному літературному процесі

Латиноамериканська літературна традиція розвивалася впродовж багатьох років, набуваючи нових форм, стилів та жанрів. Так вона еволюціонувала від народної творчості корінних племен регіонів до всесвітньо відомого літературного феномену кінця ХХ століття – латиноамериканського буму.

Латиноамериканський бум – літературний рух 1960-х та 1970-х років, під час якого літературні твори групи відносно молодих романістів Латинської Америки стали широко відомими по всьому світу. Найчастіше цей період асоціюють з творами таких письменників як Хуліо Кортасара (Аргентина), Карлос Фуентес (Мексика), Маріо Варгас Льяос (Перу), Габріель Гарсія Маркес (Колумбія). Але як з'явився такий феномен і які фактори впливали на його розвиток?

З 50-х років ХХ століття під впливом таких факторів як: тогочасна політична та економічна криза, європейський модернізм та латиноамериканський авангардизм група молодих письменників почала переосмислювати усталені літературні традиції. Стиль їх творів ставав дедалі біль експериментальним, а теми дедалі біль політизовані. Так характерними особливостями їх творчості стали магічний реалізм та звернення до історичних тем, наприклад: революції, диктатура, сама історія, переселення та традиції корінного населення. Більш того, письменники не лише висвітлювали актуальні теми в літературі, вони брали участь в тогочасному суспільному житті.

Зі зростанням інтересу до таких тем у тогочасних жителів регіону та фактично створенням перших автентичних латиноамериканських романів зріс і інтерес європейських читачів. Перші публікації їх творів на просторах Європи зумовили так

званий латиноамериканський бум, зростання зацікавленості до письменників Південної та Центральної Америки.

1.2 Особливості розвитку жанру диктаторського роману

Процес поділу літературних творів на жанри розпочався в давній Греції. Вперше потребу класифікації висловив Гомер, після написання «Троянського циклу», а згодом у своєму творі «Поетика» Аристотель створив класичну класифікацію літературних творів. Отже, відтоді і дотепер вся світова література поділяється на жанри за певними характеристиками. До них ми можемо віднести такі основні категорії як: структура, розмір, зміст, стиль розповіді тощо.

В основну, або ж «категорію вищого порядку», ми можемо виділити три літературні роди, а саме:

- епос
- лірику
- драму

Кожен з них має певні характеристики. Наприклад, епічні твори відрізняються від інших тим, що розповідь в них йдеться про події які ніби то були в минулому. Такі твори не мають віршової форми.

В свою чергу ліричні твори зазвичай написані саме віршами. Вони виражають почуття автора, або ж героя твору, відображають красу навколо нього та красу його внутрішнього світу.

Розповідь в драматичних творах розвивається в епізодичному порядку. Основою цього жанру є велика кількість діалогів, що розкривають суть та проблематику твору.

В літературі впродовж всього часу її існування сформувалася велика кількість не лише нових родів літератури, але й її видів, що відображені в «категорії середнього порядку», кожна з яких є піджанровою для основних. До епосу,

наприклад, відносяться такі роди як казка, епопея, новела, роман, фабула, легенда тощо. Ліричні твори поділяються на поему, оду, сонет, пісні і подібне. І нарешті драматичними творами ми можемо назвати власне драму, комедію, трагедію, мелодраму і подібні роботи.

Останньою категорією є «категорія нижчого порядку» - різновиди різних творів, жанри, які сформувалися довкола майже усіх видів літературних творів. Так, наприклад, є такі різновиди роману як біографічний, детективний, історичний, пригодницький, науково-фантастичний та інші.

Роман - це літературний жанр, що має великий обсяг, де широко охоплені життєві події та глибоко розкривається характер багатьох персонажів, який має розповідний характер. Цей літературний жанр набув популярності з другої половини XVIII століття. Роман має чотири складові частини: зав'язку, розвиток дії, кульмінацію та розв'язку. Також можуть бути такі частини як пролог та епілог.

Одною з основних характеристик роману, окрім великої форми, можна назвати ще велику кількість описів. В романі зустрічаються описи пейзажу, інтер'єру, персонажів та їх станів тощо. Невід'ємною частиною романів також є діалоги та монологи, що ще глибше розкривають персонажів.

Але в цій роботі увагу буде зосереджено на іншому різновиді роману, а саме диктаторському романі.

Важливо розуміти, що такий жанр літератури був сформований на теренах Латинської Америки внаслідок історичних подій в даному регіоні. Наприклад, диктатура була основною формою правління в більшості країн Південної Америки з часів здобуття їх незалежності і дотепер. Літературний критик Роберто Гонсалес Ечеверія зазначив, що диктаторський роман - це традиційна тематика автохтонних літературних творів Латинської Америки.

У зв'язку з такою тенденцією політичної організації була створено багато літературних творів жанру диктаторського роману, що висвітлювали всі реалії життя за правління воєнних диктаторів. Ці твори почали набувати популярності в

кінці другої половини XIX століття, потім до середини XX століття їх популярність значно знизилася у зв'язку з низками заборон у деяких країнах. І лише в 70-х роках XX століття вони набули світового визнання, яке слідувало «латиноамериканському буму».

В літературних творах такого жанру автор намагається дослідити зв'язок між владою, диктатурою та літературою і проявом попередніх двох характеристик в творі. Літературний твір жанру диктаторський роман повинен мати наступні характеристики:

- явний прояв політичних тем, розглянутий в контексті важливих історичних подій;
- критика щодо зосередження авторитарної влади в руках однієї особи;
- наявні роздуми автора щодо загальних тенденцій авторитаризму.

Більшість диктаторських романів зосереджують свою увагу навколо конкретної історичної постаті і не приділяють значної уваги економічному стану країни або ж діяльності її уряду. Так, наприклад, у першому творі жанру диктаторського роману, що був написаним Мігелем Анхель Астуріасом - «Сеньйор президент» автор розповідає про двадцятидвохрічне правління Мануеля Естрада Кабрери в Гватемалі. Зважаючи на критику влади, цей твір, що був написаний в 1933 році, був офіційно виданий лише в 1946 році.

1.3 Магічний реалізм – невід'ємна ознака літератури Латиноамериканського буму

Латиноамериканська література почала формуватися ще за часів конкісти, коли з приходом європейців на землі Південної Америки, вони привезли з собою не тільки свою літературу, що мала значний вплив на населення, але й культуру, що безперечно змінило життя місцевих. Але розвиток латиноамериканської літератури, в тому вигляді в якому ми бачимо її зараз, розпочався в XVIII сторіччі, коли корінні

південноамериканці почали переусвідомлювати власну культуру у змішані європейської та культури корінних племен. Письменники звертаються до таких універсальних магічних образів як, наприклад, вода та вогонь для того щоб «переробити» їх у своїй творчості, яка згодом переросла в оригінальний літературний стиль. Таким чином, пройшовши через низку змін, сформована латиноамериканська література як масова літературна традиція з'являється лише в кінці XIX столітті.

Магічний реалізм напряму пов'язаний з релігією, яка при його формуванні брала витoki від корінних поселень. Зважаючи на це концепт «чуда» не є чимось дивним для такого літературного стилю, а є «реальністю» латиноамериканського народу. В творчості Маркеса, як вже було зазначено раніше, основним стилем написання був саме магічний реалізм.

Літературні напрямки формувалися, розвивалися та поширювалися у країнах Латинської Америки по-різному. Одними з основних факторів їх розповсюдження ми можемо вважати час, географічне положення країни, реалії життя людей в даному регіоні. Так яким же чином магічний реалізм розповсюдився у всьому латиноамериканському регіоні? В тогочасних країнах Латинської Америки була жорстока боротьба за владу, тому політичні перевороти були частим явищем. Це змушувало мігрувати людей з одного місця в інше, що знову спричинило змішування культур.

Отже, магічний реалізм - літературний напрям, що був поширений в Латинській Америці в 30 роки XX століття, що характеризується відображенням елементів в контексті реалістичної оповіді.

Проте сам термін “магічний реалізм” самі автори майже не вживали. Він вперше був вжитий Францом Рохом¹ в 1925 році в назві його статті: “ Nach-Expressionismus - Magischer Realismus: Probleme der neuesten europäischen Malerei” (укр. «Постекспресіонізм – магічний реалізм: проблеми новітнього європейського живопису»), де він критикував мистецтво постекспресіонізму. Після перекладу статті Фернандо Вела в 1927 на іспанську мову (ісп. «Postexpresionismo - Realismo Mágico: Problemas de la Pintura Europea Reciente»), цей термін був вжитий в статті видавництва “Revista de Occidente”, після чого набув широкого вжитку.

Феномен магічного реалізму дуже чітко проглядається в латиноамериканській літературі. Реальні події переплітаються в літературі з вигаданими, фантастичними так, що це майже непомітно. Отже, не лише герої творів, а й читачі не сприймають магічні елементи як щось незвичне.

Основними характеристиками літературного напрямку магічного реалізму можемо виділити наступні:

- дійсність починає набувати рис фантастичного;
- у творі змальована чимало автентичних традицій корінних народів Латинської Америки;
- переплетення чарівного, магічного з реальним;
- підняття проблем сучасності та історичної спадщини;
- міфологізація;
- написання пародійних та іронічних речей на одному рівні з серйозними;
- національне бачення світу.

¹Францом Рохом (1890 - 1965) - німецький мистецтвознавець, фотограф та художній критик, відомий також тим, що ввів термін магічного реалізму, незважаючи на те, що сучасний термін відрізняється від введеного Рохом.

1.4 Висновки до розділу 1

Отже, спираючись на все сказане, можемо дійти висновку що, література Латинської Америки розвивалася впродовж значного часу, але світового визнання набула саме після латиноамериканського буму, де поєдналися такі важливі фактори як час написання творів, їх теми, жанри та напрямки.

Найпопулярнішою темою однозначно була політична, сформована під впливом історичних подій, диктатури, кризи та протестів. Це була проблема знайома майже кожному в регіоні Південної та Центральної Америки. Її письменники зображували надзвичайно реалістично. Але давні літературні традиції змушували авторів творів навіть в реальному відсилатись до чогось магічного, давнього, глибинного. В результаті цього з'явився стиль магічний реалізм, що став невід'ємною частиною творчості Латинської Америки.

Зі зростаючою популярністю автори були змушені розглянути створення нових літературних жанрів. Так твори ставали більшими, розкриваючи все глибше проблеми диктатури, поки згодом не переросли в цілком новий жанр – диктаторський роман, що впродовж усього періоду латиноамериканського буму був одним з найпопулярніших.

РОЗДІЛ 2

Реалізація авторських наративних стратегій Маркеса у романі

2.1 Творчість Маркеса у контексті літератури Латиноамериканського буму

Габріель Хосе де ла Конкордія Гарсія Маркес - колумбійський прозаїк, автор оповідань, журналіст, політичний діяч, лауреат Нойштадтської літературної премії (1972 рік) та Нобелівської премії з літератури (1982 рік). Він входить у список одних з найвидатніших письменників ХХ століття. Маркес найбільш відомий своїми романами “Сто років самотності”, яке принесло йому світове визнання, та “Осінь патріарха”, які вважаються шедеврами магічного реалізму.

Маркес одна з ключових постатей літератури Латинської Америки ХХ століття. Його творчість безпосередньо впливала на формування літератури того часу. Зростаючи в сім'ї, в якій кожен вірив у чудеса, Маркес згодом заклав основу магічного реалізму в своїх творах.

Маркес починав свою кар'єру як журналіст, працюючи в різних газетах і журналах Колумбії та Європи. У цей час він також написав кілька художніх творів, у тому числі свій перший роман «Листяна буря».

У світовій літературі Маркес став відомий своєю унікальною манерою письма, яка поєднувала елементи реальності та фантазії - тобто магічний реалізм. Він широко використовував цей термін, щоб описати свій стиль, який був визначальною характеристикою латиноамериканської літератури ХХ століття. Творчість Маркеса, в цілому, мала неймовірний вплив на латиноамериканську літературу та на письменників усього світу. Вона також мала значний соціальний і політичний вплив. Він використовував свою роботу, щоб прокоментувати політичну ситуацію в Колумбії та дати голос маргіналам і соціальним меншинам. Його літературна спадщина продовжує впливати на письменників і читачів у всьому світі.

Безперечно його твори широко відображають контекст латиноамериканської реальності. У них поруч з реалістичним описом дійсності знаходять відображення місцеві звичаї та традиції, давні вірування. Маркес приділяє увагу таким важливим питанням як національна свідомість, історія його країни та інших країн Південної та Центральної Америки, національне мислення народів.

Творчість письменника відтворює також і колорит. Різними мовними засобами, які майстерно оформлені в тексті, автор знайомить нас з людьми, місцевістю. Він змальовує химерні на погляд європейського читача речі, що в дійсності є буденними для місцевих. В такий спосіб він надає речам та поняттям дивних, абсурдних, надприродних чи незвичайних властивостей.

Тексти латиноамериканських авторів цікавили європейських читачів своєю колоритністю та автентичністю. Тож латиноамериканський бум приніс невеликій групі невідомих письменників всесвітнє визнання. В тому числі і Габріелю Гарсію Маркесу.

В цей період він пише свої найвідоміші книги: «Сто років самотності» (1967 року) та «Осінь патріарха» (1975 року). Вони відображають аспекти життя звичайних тогочасних жителів країн Латинської Америки і є частиною геніальних літературних творів ХХ століття.

2.2 Специфіка реалізації жанрових особливостей у романі “Осінь патріарха” Маркеса

В своєму творі «Осінь патріарха» Габріель Гарсія Маркес описав майже нескінченне життя політичного тирана відомого як Патріарх, що жив приблизно двісті років. Книга розділена на шість частин, кожна з яких повертається до однієї і тієї ж самої історії про необмежену владу, яка зосереджена в руках карибського тирана. Роман піднімає теми не лише диктатури, яка очевидна на перший погляд,

але й такі важливі теми як самотність, людяність, а точніше її відсутність, життя та смерть, моральна деградація героя, бездуховність.

У своєму творі автор «заглядає» в головного героя – Патріарха зсередини, досліджуючи його внутрішній світ і шукаючи мотивацію його діяч. Письменник висловлює свою суб'єктивну думку щодо його рішень, виборів, переживань та «злочинів». Не зважаючи на це, (тут треба кома?) Маркес наділяє його не лише вигаданими рисами характеру, але й надає реальні, зважаючи на історичний контекст і віддаючи йому данину. Таким чином він вкладає в свій твір ще більшу цінність не лише змушуючи читача задуматись над прочитаним, але й буквально пережити історичні події і тиск влади тих років. Він ніби стирає грані між літературним і реальним, створюючи так званий “a-historicidad²”, що розглядає альтернативний хід історії, але в той же час не забуває і про реальні події в країнах Латинської Америки.

Невід'ємною частиною творів, не лише диктаторського роману, а й творів латиноамериканських письменників і цілому є те, що вони завжди наповнені різними лексичними єдностями, які не зрозумілі читачам з інших частин світу. Такі слова або вирази були сформовані на основі реалій життя людей даного регіону. Читач, так само як і перекладач, має розпізнавати оригінальні «коди» автора для того щоб розуміти багатовимірність твору на всіх його рівнях. Вони не лише передають контекст тексту, вони відображають вплив тирана на громадян. Мова оригіналу, іспанська, розкриває глибокий зв'язок між мовою та могутністю тирана в романі. Таким чином, текст не лише поверхнево відображає реалії, а й глибоко показує причинно-наслідкові зв'язки.

² A-historicidad – концепт в соціології, філософії та релігії, який аналізує або роздумує над реальністю не беручи в рахунок історичні події, їх вплив на реальність і розглядаючи вірогідності розвитку подій поза межами історичного контексту.

Твір починається з доволі неоднозначного епізоду, де люди, щоб впевнитися у смерті диктатора, вриваються в замок, в який довгий час не дозволялося заходити. Отже, в цій здавалося б на перший погляд незначній деталі, ми можемо побачити максимальну відстороненість Патріарха від людей. Він ніби зводить стіну між людьми, в яких вбачає просто смертних, і собою, людиною, в руках якої зосереджена абсолютна влада. Але при всій своїй безмежній владі, коли з однієї сторони в нього є все, з іншої, він не має нічого. Це абсолютно самотній старець, якого боїться власний народ.

Важливо також зазначити і те, що розповідь ведеться нелінійно. Від перших сторінок і до самого кінця твору читач не розуміє чи головний герой мертвий, чи це може взагалі і не та людина, чи можливо він живий, адже він майже «вічний». Реальність ставиться під сумнів.

Персонаж Маркеса має дві найважливіші для диктатора характеристики: терпеливість та рішучість. При цьому безпосередньо сам він нічого не робить. Він завжди віддає накази своїм чиновникам, генералам, військовим чи прислузі. В одному з епізодів твору, він наказує вислати дітей, яких до того тримали в підземеллі, у вигнання, через те що вони знали те, що знати їм було непотрібно. Дітей водили з однієї провінції в іншу, і кожна наступна була гірша за попередню. Врешті решть, Патріарх наказує вбити дітей. Він нагороджує солдат медалям а через якийсь час він вбиває їх пояснюючи це тим, що «є накази які можна віддавати, але не можна виконувати, бідолашні діти».

2.3 Функції магічного реалізму в творі “Осінь патріарха” Маркеса

Читач може помітити прояви магічного реалізму у творі доволі чітко. Проте, для жителів Латинської Америки він певною мірою відображає реальність. Як було вже зазначено раніше, письменники періоду латиноамериканського буму відображали звичаї корінного населення. Але інколи трапляються речі, які

звичайному читачеві доволі складно зрозуміти, проте вони мають певний сенс в контексті творі.

Дійсність в творах Габріеля Гарсія Маркеса починає набувати рис фантастичного. Неймовірні речі трапляються протягом всього твору, натомість автор описує їх так, наби це дійснь було і кожен охочий міг побачити це на власні очі. Наприклад, одним з найбільш значущих та незрозумілих моментів у творі може бути наступний епізод: коли країна буквально тоне в боргах, Патріарх не знаходить кращого виходу ніж продати море. З одного боку, це просто нісенітниця, тому що море продати фізично неможливо, але іноземці приїжджають і викачують його, тепер на місці моря рів. З іншого ж боку, автор розкриває нам ницість головного героя: впродовж твору Маркес наголошує на тому, що тирана не радує нічного окрім його моря та матері. Він настільки самотній та пустий, що лише дивлячись на море він відчував хоч якісь емоції. Але він відмовляється від них. Цей епізод розкриває нам одну з найголовніших функцій магічного реалізму: він не лише відображає щось нейсовірне, але й розкриває читачеві «душу» персонажа.

Ці незначні деталі твору також відображають і тему самотності. Головний герой, незважаючи на всю його владу, неймовірно самотня людина. За все своє життя він любив лише Бендисйон Альварадо, свою матір.

Ще однією провідною темою магічного реалізму є смерть. У розумінні європейців смерть – це кінець життя, в той час як для латиноамериканців це лише початок нового життя.

У творі змальовано чимало автентичних традицій корінних народів Латинської Америки і один епізод показує нам ворожіння як латиноамериканську традицію корінних нарожів, де жреці «говорили» з духами та смертю. В творі «Осінь патріарха» смерть відіграє свою роль. Патріарх боїться її і для нього, після приходу до влади, питання смерті починає хвилювати його дедалі більше. Згодом він дізнається, що одна ворожка може з точністю передбачити смерть кожного, отже він їде до неї і дійсно вона знає точну дату його смерті і як він помре. Після

цього він сам її вбиває. Впродовж всього твору тиран, що боїться власної смерті, рішуче віддає накази про вбивства інших людей.

Ще один епізод смерті трапляється коли вбивають Патрісію Арагонеса, що був схожий на головного героя. Патріарх, що неймовірно боявся своєї смерті найняв його, щоб Арагонес був присутній на всіх заходах замість нього. Коли ж Патрісію вбивають Патріарх ніби то споглядає свою власну смерть. З одного боку він переживає, що це міг бути він, в той час як з іншого радіє, що не помер.

Маркес неодноразово піднімає проблематику життя та смерті і в творі. Одні сцени відображають страх невідвортної смерті, інші радість від неї. Але є й в творі моменти коли смерть показує недовіру. Запідозривши зраду Родріго де Арілара, полковника, що довгий час служив тирану, Патріарх вбиває його. В цей момент головний герой розкриває всю свою недовіру навіть до найближчих йому людей. Він постає перед нами в усій своїй ницості, самотності та страху.

Ще однією функцією магічного реалізму в творі є маніпуляції з часом. Нелінійність повісті, яку вже було згадано раніше, ніби підсилює цей ефект. Довіг речення, відсутність дівлогів та потік думок автора не пояснюють цей феномен, вони навпаки ще більше заплутують читача. Таким чином текст здається набагато довшим ніж він є насправді. Час для героїв твору Маркеса плине по-різному. Так марекс переплітає магічний світ та реальність. В той час як Патріарх живе вже понад двісті років, звичайні люди народжуються та помирають. Для них він видається безсмертним. Він правив вічність, але з приходом його смерті вкінці вічності також приходить кінець.

Такий фінал є дуже символічним, бо автор, вбиваючи головного героя-тирана, вбачає в ньому надію на можливе краще життя для народу, не зважаючи на суворі реалії.

Проте однією з ознак магічного реалізму є підняття проблем сучасності та історичної спадщини. Як вже було зазначено раніше диктатор в карінах Латинської

Америку змінювалися, натомість рівень та якість життя – ні. Надія на краще майбутнє у творі Маркеса дажу неоднозначта.

2.4 Рецепція історичного контексту роману очима сучасного читача

Сучасний читач може знайти безліч збігів з реальністю адже Габріель Гарсія Маркес у своєму творі змалював збірний образ тирана, що був і буде актуальним ще багато століть.

Показавши Патріарха зсередини письменник відобразив моральну маловартісність, беземоційність та самотність деспота. Провести паралелі з реаліями не буде складно ні для кого: колоніалізм, експансіонізм та імперіалізм, які панували в світі довгий час, знає майже кожен.

Дивлячись на сучасні реалії кожен з нас зможе знайти такого «Патріарха». Головного героя роману варто розглядати не як конкретну історичну постать, а як образ.

2.5. Висновки до розділу 2

Спираючись на вищесказане можемо зробити наступні висновки: Маркес, визначна постать латиноамериканської літератури, зміг створити збірний образ тиранічного деспота, а специфічний жанр його роману зміг розкрити ідею повною мірою. Художні засоби, що зв'язують реальне та фантастичне передають через незначні деталі всю сутність героя, роблячи його ще більш жорстоким. Стиль магічного реалізму в такому ключі ще більше дозволяє заглибитись в самих персонаїв і зовсім по новому розкриває їх, світ, що їх оточує, відображає історію та традиції латиноамериканців, що дає змогу читачеві зрозуміти автора.

Але це не той герой, якому читач хоче співчувати, тому що протагоніст робить жахливі речі, що відображені в творі. Але, нажаль, кожен читач може знайти в реальності свого «тирана».

Resumen

El objeto de este estudio es la obra de Gabriel García Márquez "El otoño del patriarca", a saber, el estudio de la dirección del realismo mágico y el estilo de la novela dictatorial en esta obra.

El tema general de esta obra radica en su género: una novela dictatorial. Así, es posible trazar líneas con la situación actual y explorarla. El propósito del estudio es la investigación de este tema que se llevó a cabo desde puntos de vista teórico y práctico.

La primera sección trata de las partes teóricas del tema – información sobre autor, el género de la novela, la novela del dictador, el estilo del realismo mágico y sus conceptos principales. Resumiendo el primer capítulo podemos decir que la literatura latinoamericana llevaba mucho tiempo desarrollándose y obtuvo su reconocimiento mundial durante del boom latinoamericano. El tema más popular fue sin duda el político, marcado por acontecimientos históricos, dictaduras, crisis y protestas. Con la creciente popularidad de esta forma de arte, creció y popularidad del realismo mágico.

La segunda parte se centrará en la parte práctica: manifestación de las características deL género y estilo en la obra y como podemos emplearlo todo en el mundo contemporáneo. Aquí podemos decir que Márquez, figura destacada de la literatura latinoamericana, creó la imagen colectiva de un déspota tiránico, y el género específico de su novela fue capaz de revelar la idea al máximo. Los medios artísticos que conectan lo real y lo fantástico transmiten toda la esencia del héroe a través de detalles menores, haciéndolo aún más interesante.

ВИСНОВКИ

Курсова робота сфокусована на творі Габріеля Гарсія Маркеса «Осінь патріарха». Дане дослідження було проведене з практичної та теоретичної точки зору. В теоретичній частині були розглянуті такі аспекти як жанрові особливості диктаторського роману, магічний реалізм як невід'ємна частина літератури Латинської Америки та Латиноамериканський бум. В той час як практична частина роботи висвітлює творчість Маркеса у контексті літератури Латиноамериканського буму, специфіку реалізації жанрових особливостей у романі «Осінь патріарха», функції магічного реалізму в творі та сприйняття контексту роману очима сучасного читача.

Проблематика та ідея цього твору полягає саме в його жанрі. Таким чином, будучи диктаторським романом, твір висвітлює реалії життя в країнах Південної та Центральної Америки. Суворий диктаторський режим, страждання народу, проблеми зміни влади та військові перевороти. Автори Латиноамериканського буму прекрасно висвітлювали ці теми у своїх творах.

Також, важливо згадати й магічний реалізм, який проявляється у творі майже на кожній сторінці. Цей стиль відіграє надзвичайно важливу роль, так як відображає вірування корінних населень та їх звичаї, традиції. За допомогою стилістичних прийомів ми можемо не лише краще зрозуміти спосіб мислення героїв а й дослідити внутрішню мотивацію їх вчинків.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. “Габрель Гарсія Маркес”, Wikipedia, URL:
https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%93%D0%B0%D0%B1%D1%80%D1%96%D1%94%D0%BB%D1%8C_%D0%93%D0%B0%D1%80%D1%81%D1%96%D1%8F_%D0%9C%D0%B0%D1%80%D0%BA%D0%B5%D1%81
2. “Realismo Mágico latinoamericano, aproximaciones a su influencia en el periodismo de Héctor Rojas Herazo y Gabriel García Márquez”, Google scholar, URL:
<https://repository.javeriana.edu.co/bitstream/handle/10554/6395/tesis42.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
3. “Realismo mágico”, Academia Real Español, URL:
<https://dle.rae.es/realismo#5bUrgP7>
4. “El dictador hispanoamericano como personaje literario”, Jorge Castellanos, Marygrove College, Detroit Miguel A. Martinez, Loyola University of Chicago, URL:
<https://www.cambridge.org/core/services/aop-cambridge-core/content/view/0A966F6857A4BB218E0D3E2471D81943/S0023879100028326a.pdf/el-dictador-hispanoamericano-como-personaje-literario.pdf>
5. “Los géneros literarios”, Tregolam URL:
<https://www.tregolam.com/2020/06/generos-literarios/>
6. “Novela del dictador”, Wikipedia, URL:
https://es.wikipedia.org/wiki/Novela_del_dictador
7. “El otoño del patriarca, de Gabriel García Márquez”, URL:
<http://madoguna.blogspot.com/2008/11/el-otoo-del-patriarca-de-gabriel-garca.html?m=1>
8. Martin, Gerald (1984), Bulletin of Latin American Research (Blackwell Publishing) . — T. 3 (2): 53–63, URL:

[Boom, Yes; 'New' Novel, No: Further Reflections on the Optical Illusions of the 1960s in Latin America](#)

9. Nunn, Frederick M. (2001), *Collisions With History: Latin American Fiction and Social Science from El Boom to the New World Order*, Athens, Ohio: Ohio University Press, URL:
[ISBN 0-89680-219-1](#).
10. Herrero-Olaizola, Alejandro (2007), *The Censorship Files: Latin American Writers and Franco's Spain*, Albany: SUNY Press, URL:
[ISBN 978-0-7914-6985-9](#).
11. Tres novelas de la dictadura : El recurso del metodo. El otoño del patriarca, Yo, el Supremo, Angela B. Dellepiane, URL:
https://www.persee.fr/doc/carav_0008-0152_1977_num_29_1_2101
12. «Габрієль Гарсія Маркес. Оповідання «Стариган з крилами», URL:
<http://nkkep.com/wp-content/uploads/2021/04/P-11-zarub.-23.04.pdf>
13. “La desmitificación del dictador en el otoño del patriarca”, Gilberto González, URL:
https://unabvirtual.unab.edu.co/images/leccion/li_sc_2015.pdf
14. Tomás Stefanovics, *Mündlichkeit / Discurso oral* (1994), pp. 93-96, URL:
<https://www.jstor.org/stable/41671421>
15. <https://www.proquest.com/docview/305213134>